

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/35/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016200956
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7016200956.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Marty Molnárovej v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): DRYÁDA CORPORATION, s.r.o., M. R. Štefánika 3504/14, Trebišov, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Brázdilom, Trhová 1, Zvolen, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 103308105/2016 zo dňa 8. júna 2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/49/2016-58 zo dňa 22. decembra 2016 takto,

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/49/2016-58 zo dňa 22. decembra 2016 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej v texte rozsudku aj „krajský súd“) postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu a podľa § 167 ods. 1 SSP neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.
2. Podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 103308105/2016 zo dňa 08.06.2016, ako aj rozhodnutia Daňového úradu Košice (ďalej len „správca dane“) č. 152295/2016 zo dňa 16.02.2016, ktorým žalobcovi určil rozdiel dane za zdaňovacie obdobie jún 2009 v sume 73.531,81 eur.
3. Správca dane žalobcovi nepriznal nadmerný odpočet v sume 77.531,81 eur. Krátenie nadmerného odpočtu zdôvodnil nepriznaním dane z pridanej hodnoty na vstupe z faktúr od dodávateľa, t. j. spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. za spotrebný tovar (olej, energetické nápoje, kryštálový cukor) v celkovej sume 329.711,20 eur (základ dane 277.068,24 eur, DPH 52.642,96 eur) uvedený na str. 7, 8 rozhodnutia správcu dane v celkovom počte 40 faktúr, spoločnosť Solid Press Slovakia, s.r.o., Slovenská 39, Prešov za olej v celkovej sume 155.882,68 eur (základ dane 130.993,83 eur, DPH 24.888,85 eur) uvedených na str. 9 rozhodnutia správcu dane v celkovom počte 16 faktúr.

4. Súdny prieskum zákonnosti napadnutého rozhodnutia krajský súd zameril na zodpovedanie spornej otázky týkajúcej sa vyhodnotenia zisteného skutkového stavu vo vzťahu k využitiu deklarovaneho zdaniteľného obchodu na ďalšie zdaniteľné plnenia žalobcu, ako základnej podmienky vyplývajúcej z ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a) zákona 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom v čase uskutočnenia predmetného zdaniteľného plnenia (ďalej len „zákon o DPH“) na priznanie nároku na odpočítanie dane.

5. Krajský súd ako nedôvodné zhodnotil žalobné námietky žalobcu, týkajúce sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného pre nedostatok dôvodov, jednostranné hodnotenie dôkazov žalovaným o uvedení len tých dôkazov, ktoré podporujú skutkové závery žalovaného a nedostatočne zisteného skutkového stavu vo vzťahu k spochybneniu dodania fakturovaného tovaru žalobcovi od dodávateľa Tatra Trade Corporation, s.r.o. Rozhodnutie žalovaného zodpovedalo zákonným požiadavkám na obsah odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 63 ods. 5 Daňového poriadku. Žalovaný v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol skutkové zistenia, ktoré boli podkladom pre potvrdenie rozhodnutia správcu dane, reagoval v ňom na návrhy a námietky žalobcu, podrobne uviedol spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a aplikáciu relevantnej právnej úpravy. Dôkazy vykonané správcom dane hodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 3 ods. 3 Daňového poriadku.

6. Krajský súd uviedol, že ak sa výpoveď svedka JUDr. Y. Z. týkala iného zdaňovacieho obdobia, podrobne popísal fiktívnosť zdaniteľných obchodov, ktoré boli deklarované preverovanými faktúrami. Uviedol, že predmetné obchody nikdy nemali reálny komerčný základ a jediným pravým zmyslom bolo získať financie od štátu prostredníctvom DPH. Potvrdil, že spoločnosť Tatra Trade Corporation, s.r.o., iba vyhotovovala faktúry na pokyn zamestnancov žalobcu (R. F., Y. J., M. Y.) za odplatu s cieľom znížiť daňovú povinnosť žalobcu na DPH. Správca dane nemohol realizovať výsluch tohto svedka vo vzťahu k zdaňovaciemu obdobiu žalobcu november 2009, pretože svedok využil svoje zákonné právo odoprieť výpoveď (zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 21. 01.2016). Motívom odopretia výpovede týmto svedkom krajský súd nebol oprávnený sa zaoberať.

7. Podľa názoru krajského súdu výsluch zamestnancov žalobcu Y. J. a M. Y. vzhľadom na podrobný popis fungovania obchodných vzťahov medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o., ktorý uviedol svedok JUDr. Y. Z. (vylúčenie reálnosti fakturovaných obchodov), nebol potrebný. Aj v prípade, ak by tieto osoby tvrdili, že sporné obchody sa reálne uskutočnili, ich reálnosť by nebolo možné preukázať výpoveďami týchto osôb, pretože konateľ dodávateľa ich reálnosť vylúčil a tvrdil, že obchodná spoločnosť Tatra Trade Corporation, s.r.o., iba vyhotovovala faktúry za odplatu za účelom zníženia daňovej povinnosti žalobcu na DPH.

8. Krajský súd k žalobnej námietke uviedol, že pokiaľ by neexistovalo primárne nadobudnutie tovaru od dodávateľa Tatra Trade Corporation, s.r.o., nemohlo by nastať ani následné dodanie - predaj tovaru pre odberateľov žalobcu v danom zdaňovacom období, uviedol že všeobecné konštatovanie žalovaného na strane 13 rozhodnutia o odberateľoch žalobcu nepotvrďuje, že išlo o potravinársky tovar nadobudnutý žalobcom od dodávateľa Tatra Trade Corporation, s.r.o., v rozhodnom zdaňovacom období.

9. K námietke žalobcu spočívajúcej nesprávnym pochybením intrakomunitárneho dodania tovaru žalobcom do Čiech a Maďarska a v tejto súvislosti správcom dane konštatovaný rozdiel základu dane vo výške 199.323,72 eur, zodpovedalo obsahu zistení Českej daňovej správy v súvislosti so spoločnosťou Dryáda Corporation CZ, s.r.o., a Maďarskej daňovej správy v súvislosti so spoločnosťou Blue Eye Pub, kft., súd konštatoval, že tieto zistenia správcu dane neboli premietnuté do výrokovvej časti rozhodnutia správcu dane o určení daňovej povinnosti.

10. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca/sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol, aby najvyšší súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že vyhovie žalobe, alebo zruší rozsudok krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň navrhol priznať mu právo na náhradu trov konania.

11. Sťažovateľ poukázal na to, že súd zbral argumenty, vysvetlenia v replike žalovaného do úvahy a to nad rámec dôvodov samotného rozhodnutia žalovaného ako i prvostupňového rozhodnutia Daňového úradu, pričom žalobcovými protiargumentami v replike k nim sa už zaoberať odmietol, významne porušil rovnosť zbrani strán konania. Podľa sťažovateľa tento procesný postup je nesprávny a znemožnil tým využitie procesných práv na spravodlivý súdny proces.

12. K bodu 32., 33. rozsudku sa žalobca vyjadril, že trvanie daňovej kontroly musí mať svoje limity primeranosti, ktoré kladie na orgány verejnej správy jednak Ústava SR ako právo na prejednanie veci v primeranej lehote bez zbytočných prieťahov. Súd nesprávne konštatoval, že vec bola správcom dane rozhodnutá riadne, včas a teda zákonne, keď postupoval podobne ako žalovaný, výlučne formálne a bez posúdenia celého kontextu daňovej kontroly a dôvodov prerušenia, trvania prerušenia, neúčelnosti výsledkov MVI pre meritum veci.

13. K bodu 34. rozsudku žalobca uviedol, že súd nevenoval pozornosť, či žalovaný v úvode svojho rozhodnutia popísal, aj vyhodnotil všetky zistené skutočnosti konkrétne vo vzťahu k spoločnosti. Podľa žalobcu sa súd nesprávnym právnym posúdením hodnotenia dôkazov uspokojil s tým, že tieto konštatovania daňových orgánov mal vyvrátiť žalobca dôkazne, čím opomenul všeobecnú právnu zásadu nemožnosti preukazovania negatívnej skutočnosti, t. j. nemožno preukazovať že žalobca nerealizoval umelý charakter činnosti, že žalobca nemal rizikové osoby konateľov, že žalobca nebol prepojený na osobu Y. Z., že bol ekonomicky prepojený financovaním na iné spomínané spoločnosti.

14. K bodu 35. rozsudku namietal, že súd nesprávne konštatoval, že spoločnosť Tatra Trade Corporation s.r.o. vyhotovovala faktúry na pokyn zamestnancov žalobcu, pričom toto nevyplývalo zo žiadnych dokumentov v spise, pretože dotyční nikdy neboli ani nie sú zamestnancami spoločnosti, ani konateľmi, či spoločníkmi, ani osobami inak oprávnenými konať v mene spoločnosti. Súd nesprávne posúdil aj dôveryhodnosť svedka p. Z., z dôvodu, že sa vyjadroval iba všeobecne k obchodom bez popisu konkrétne sledovaného časového obdobia, ktoré bolo predmetom daňovej kontroly. Svedok sám potvrdil ich reálne uskutočnenie. Z toho žalobcovi vyplýva, že tovar skutočne existoval a bol aj predmetom obchodovania medzi Tatra Trade Corporation s.r.o. a žalobcom. Preto sú právne závery súdu o fiktívnosti všetkých obchodov nesprávne.

15. K bodu 36. rozsudku súd nielen k svedkom ale aj iným nevykonaným dôkazom nesprávne právne posúdil proces nevykonania nami navrhovaných dôkazov správcom dane, ktoré namietali nielen vo vyrubovacom konaní, ale už skôr vo vyjadreniach k protokolom, k zisteniam správca dane a následným jeho prvostupňovým rozhodnutiam teda v čase, keď správca dane vyprodukoval prvé údaje zistenia i fiktívnosti obchodov.

16. K bodu 37 rozsudku žalobca uviedol, že nebolo možné najprv tovar reálne nenadobudnúť a následne ho reálne predať odberateľom, keďže rozhodnutie žalovaného nepotvrďovalo, že išlo o potravinársky tovar. V bode 38 rozsudku sa súd len stručne vysporiadal s okolnosťami intrakomunitárneho dodania tovaru, keď konštatoval ich nevýznamnosť pre konečný výrok rozhodnutia o určení daňovej povinnosti správcom dane, čo potvrdilo námietku žalobcu z bodu II. 1 kasačnej sťažnosti o nedôvodnosti prerušenia konania na účely medzinárodnej výmeny informácií až na 4 roky, keď pri určení výšky dane ani nemala vplyv.

17. Podľa žalobcu sa krajský súd bližšie nevysporiadal s podrobnými žalobnými bodmi, argumentami, čo spôsobilo jeho nepreskúmateľnosť. Súd ani jednou vetou nezdôvodnil v čom spočívalo popretie dodania tovaru od spoločnosti Solid Press Slovakia, s.r.o., ktorú nezastupoval p. Z.. Konateľ Solid Press Slovakia, s.r.o. nikdy nepoprel dodanie tovaru naopak potvrdil ho. Ak by sa týkalo konštatovanie o popretí dodania od Tatra Trade Corporation s.r.o. nemohlo sa dané zistenie už vzťahovať automaticky aj na Solid Press Slovakia, s.r.o., ktorá bola samostatnou spoločnosťou. Obchody popísal správca dane na str. 9 prvostupňového rozhodnutia Daňového úradu Košice.

18. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného

vyjadrenia uvedenom v stanovisku č. 1640921/2016 zo dňa 24.10.2016. Žalovaný z obsahu spisu, ako aj z predložených listinných dôkazov dospel k záveru, že námietky žalobcu uvedené v podanej v kasačnej sťažnosti nie je možné akceptovať a námietky nie sú opodstatnené. Z toho dôvodu navrhol, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako bezdôvodne podanú zamietol.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je v zmysle § 462 ods. 1 SSP dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. septembra 2019

20. Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH (odpočítanie dane platiteľom) platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovaru a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa ods. 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľom dodané.

21. Podľa § 3 ods. 2 Daňového poriadku správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy dane, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

22. Podľa § 3 ods. 3 Daňového poriadku správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo pri správe dane vyšlo najavo.

23. Pri uplatňovaní daňových predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre vyrubenie alebo vybratie dane (§ 3 ods. 6 Daňového poriadku).

24. Podľa § 24 ods. 1 písm. a/, c/ Daňového poriadku daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie daní a skutočností, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo v iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť. Správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy dane boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov (§ 24 ods. 2 Daňového poriadku).

25. Podľa § 165 ods. 4 Daňového poriadku daňová kontrola začatá a neukončená pred účinnosťou tohto zákona sa dokončí podľa doterajších predpisov.

26. Podľa § 15 ods. 16, ods. 17 prvá a druhá veta zák. č. 511/1992 Zb. ustanovenia prvej časti zákona a § 32, 34 a 41 sa primerane použijú aj na daňovú kontrolu. Správca dane ukončí daňovú kontrolu do 6 mesiacov odo dňa jej začatia. Orgán najbližšie nadriadený správcovi dane môže lehotu uvedenú v prvej vete v zložitých prípadoch pred jej uplatnením primerane predĺžiť, najviac však o 6 mesiacov a ak ide o daňovú kontrolu zahraničných závislých osôb, ktoré vyčísľujú rozdiel základu dane podľa osobitného zákona, najviac o 12 mesiac.

27. Podľa § 25a ods. 1, 2, 5 zák. č. 511/1992 Zb. správca dane môže konanie prerušiť, najmä ak sa začalo konanie o predbežnej otázke alebo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydaní rozhodnutia. Správca dane môže konanie prerušiť najdlhšie na dobu 30 dní, ak to z dôležitých dôvodov zhodne navrhnú účastníci konania. Ak nie je ukončené konanie o predbežnej otázke alebo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia, môže správca dane túto lehotu primerane predĺžiť, najdlhšie však na čas, kým sa rozhodne o predbežnej otázke alebo o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydaní rozhodnutia. Ak je konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

28. Kasačný súd sa oboznámil s obsahom spisu a zistil, že správca dane u žalobcu vykonal kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie november 2009. O výsledku kontroly vyhotovil protokol č. 9813401/5/25514/2015/Sotá zo dňa 03.02.2015 a následne aj dodatok k protokolu. Protokol bol podkladom pre vydanie dodatočného platobného výmeru č. 23590/2015 zo dňa 10.03.2015 za zdaňovacie obdobie november 2009. Dodatočný platobný výmer bol zrušený rozhodnutím žalovaného č. 96441/2015 zo dňa 18.06.2015, v dôsledku čoho správca dane vykonal vo vyrubovacom konaní ďalšie dokazovanie. Správca dane neuznal právo žalobcu na odpočítanie dane v celkovej sume 77.531,81 eur z faktúr, ktoré vystavila obchodná spoločnosť Tatra Trade Corporation, s.r.o., Tomášikova 30, Bratislava za spotrebný tovar (olej, energetické nápoje, kryštálový cukor) v celkovej sume 329.711,20 eur (základ dane 277.068,24 eur, DPH 52.642,96 eur) uvedený na str. 7, 8 rozhodnutia správcu dane v celkovom počte 40 faktúr, spoločnosť Solid Press Slovakia, s.r.o., Slovenská 39, Prešov za olej v celkovej sume 155.882,68 eur (základ dane 130.993,83 eur, DPH 24.888,85 eur) uvedených na str. 9 rozhodnutia správcu dane v celkovom počte 16 faktúr. Vo vzťahu k obchodnej spoločnosti Solid Press Slovakia, s.r.o., správca dane z odpovede dožiadaného Daňového úradu Prešov zo dňa 14.01.2015 zistil, že táto spoločnosť ako súčasť zistených reťazcov deklarovala vo svojich účtovných dokladoch obchody s rôznymi komoditami, pričom tieto obchody boli vykonávané bez zjavného ekonomického opodstatnenia, ktorého jediným cieľom bolo získanie daňovej výhody vo forme neoprávneného zníženia daňovej povinnosti. Správca dane nahliadnutím do protokolu z daňovej kontroly vykonanej u tejto spoločnosti za zdaňovacie obdobie november 2009 zistil, že spoločnosť Solid Press Slovakia, s.r.o., nevznikla daňová povinnosť z fakturovaných dodávok slnečnicového oleja a cukru v zmysle § 19 ods. 1 zákona o DPH, na základe toho, že túto daň uviedla vo faktúrach pre odberateľa - žalobcu vo výške 24.888,85 eur a to z dôvodu obchodných transakcií umelo vytvorených za účelom zneužitia práva Spoločenstva a získania daňovej výhody.

29. Podľa § 139 ods. 1 SSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie správneho súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie účastníkov konania a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o prípustnosti kasačnej sťažnosti, o lehote na podanie kasačnej sťažnosti, o náležitostiach kasačnej sťažnosti, o povinnom zastúpení advokátom v kasačnom konaní alebo o neprípustnosti opravného prostriedku, deň a miesto vyhlásenia.

30. Podľa § 139 ods. 2 SSP v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

31. Právo na spravodlivý proces zahŕňa právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnú konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci, do ktorého okrem iného patrí aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k svojmu rozhodnutiu. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými argumentmi účastníkov, vyjadrenie, ktoré bolo akceptované a malo rozhodujúci vplyv na výsledok sporu, musí byť zdôvodnené jasne a nepochybné.

32. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s námietkou uplatnenou v žalobe - konkrétne s tvrdením, že nebolo preukázané prevzatie tovaru od dodávateľa Solid Press Slovakia, s.r.o. Aj podľa názoru kasačného súdu, krajský súd ani jednou vetou nezdôvodnil v čom spočívalo popretie dodania tovaru u spoločnosti Solid Press Slovakia s.r.o.

33. Kasačný súd poukazuje na to, že odôvodnenie je časťou rozsudku, v ktorej správny súd vysvetľuje,

akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Preto zákon ustanovuje konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. Zatiaľ čo vo výroku správny súd vyslovuje, ako rozhodol, z odôvodnenia musí vyplynúť, prečo tak rozhodol. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a taktiež preskúmateľné z pohľadu kasačného súdu (Baricová J. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava. C.H.BECK, 2018.s. 720)12.

34. Súd považuje za nevyhnutné uviesť, že arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí súdov je najčastejšie daná rozporom súvislosti ich právnych argumentov a skutkových okolností prejednávanych prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. IV. ÚS 115/03).

35. Náležitosti odôvodnenia rozsudku sa odlišujú od spôsobu, akým správny súd o podanej správnej žalobe meritórne rozhodne. V prípade, ak správny súd žalobu zamietne tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci, nepostačuje, aby sa obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, ale je povinný sa náležite venovať všetkým podstatným tvrdeniam účastníkov konania a následne sa nimi aj vysporiadať v odôvodnení svojho rozhodnutia.

36. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky predstavuje požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jeden zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, nakoľko iba vecne správne a náležité, t. j. zákonom predpísaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, je spôsobilé naplňať ústavné kritériá vyplývajúce pre neho jednak z Ústavy Slovenskej republiky, ako aj z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

37. V zmysle ustanovení čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, má účastník súdneho konania právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, v ktorom sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vysporiada so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré sú na rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, a teda na také rozhodnutie, ktoré nie je zjavne neodôvodnené ani arbitrárne.

38. Kasačný súd v súvislosti s problematikou odôvodnenia súdneho rozhodnutia poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 825/2016 zo dňa 28.02.2017, v ktorom ústavný súd konštatoval, že „To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

39. Rovnako sa ústavný súd vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze č. k. III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

40. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky taktiež vyplýva, že „Súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich

uviedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia." (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.06.2008).

41. Krajský súd pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku nepostupoval v zmysle vyššie uvedených zákonných pravidiel. V odôvodnení rozsudku absentuje zo strany správneho súdu vysporiadanie sa s námietkou žalobcu uvedenou v žalobe, že nebolo preukázané prevzatie tovaru od dodávateľa Solid Press Slovakia, s.r.o., keď krajský súd sa s touto námietkou vôbec nezaoberal.

42. Ako vyplýva z uvedeného, odôvodnenie napadnutého rozsudku nemožno považovať za presvedčivé a zákonné. Svojím postupom krajský súd porušil právo žalobcu na spravodlivý proces, ktoré vychádza z čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR.

43. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/49/2016-58 zo dňa 22. decembra 2016 podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a následne rozhodnúť, pričom krajský súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť.

44. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

45. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach a vec mu vrátil na ďalšie konanie a v kontexte s vyššie citovaným ustanovením o trovách kasačného konania, o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd.

46. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0. (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.